

SENTÈNCIA 01-02 DE 16 DE GENER DE 2002

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELLO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M. lltre. Tribunal de Corts dictà sentència en data 15 de maig de 2001, en la causa de referència amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem MIQUEL R.C., com autor responsable penalment del delictes major de resistència als agents de l'autoritat, del delictes menor d'injúries als agents de l'autoritat i de les contravencions penals d'embriaguesa pública causant escàndol, de lesions doloses i maltractament d'obra concorrent la circumstància modificativa de la responsabilitat penal de reincidència a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ, i pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc a responsabilitat civil."

II.-RESULTANT: Que el precedent Fallo es fonamenta en els següents fets que la sentència considera provats en el seu 1r Resultant: "El processat MIQUEL R.C., nascut el dia 17 de juny de 1977, de nacionalitat andorrana i executorament condemnat per sentències de dates 7 de març de 1997 i 29 de gener de 1995 del Tribunal de Corts, vers les 3 hores de la matinada del dia 2 de febrer del 2000, sent a l'exterior del local dit "La Bodegueta del Mig" radicat a l'Avinguda Tarragona de la Vila d'Andorra la Vella, davant d'un grup d'unes quinze persones, en observar la presència d'una patrulla de policia composta pels agents núms. 144 i 190 que es trobaven efectuant un control a un vehicle, començà a cridar dirigint-se als agents amb gestes despectius per lo que aquests van anar vers el processat qui va fer cas omís a les paraules dels agents, els quals anaven degudament uniformats. Degut a l'estat de l'acusat els agents procediren a emmanillar-lo, moment en que començà a forcejar, donant dos cops de peu i també un cop de cap a un dels agents, el núm. 144, que resultà amb ferides al llavi que tardaren en curar cinc dies.

Traslladat al despatx central i sent ja en les dependències del servei de policia, l'acusat continuà mantenint la seva conducta agressiva vers els agents de policia, proferint diversos insults com "eres un cabrón y un hijo de puta" o "eres un cabrón que no tiene huevos para pegarme", arribant a donar una bufetada a la cara de l'agent que es trobava escrivint a l'ordinador

Practicada la prova d'alcoholèmia aquesta donà el resultat positiu de 1'56 grams d'alcohol per litre de sang."

III.-RESULTANT: Que notificada la sentència a les parts s'interposà recurs d'apel·lació pel processat, el qual fou admès a tràmit, sent remesos els autes a aquesta Sala, davant la qual comparegué el Ministeri Fiscal, que s'oposà al recurs per les raons exposades en el seu escrit.

IV.-RESULTANT: Que en el dia i hora assenyalats se celebrà la vista del recurs, en la qual informaren pel seu ordre les parts, fent-ho en primer lloc la defensa del recurrent assumida pel Lletrat Daniel ARQUES TOMÀS, el qual ratificà els fonaments de l'escrit d'interposició del recurs, insistint en que existint una relació de connexió entre el delictes de resistència i el de les lesions causades, aquest ha de quedar absorbit en aquell, així com que l'embriaguesa no s'ha de prendre com a agreujant sinó com una atenuant analògica per la influència que l'alcohol tingué en la personalitat del processat, el qual no actuà lliurement, sol·licitant la revocació de la sentència per a imposar una pena no superior a sis mesos de presó íntegrament condicional i qualificada al següent d'un tractament mèdic adequat. Acte seguit informà el Ministeri Fiscal per a oposar-se al recurs, insistint en els arguments ja exposats en l'escrit prèviament presentat davant aquesta Sala, remetent-se a l'informe mèdic del Dr. CABEZA. Sol·licità la desestimació del recurs amb la confirmació de la sentència. Exposà el Ministeri Fiscal els antecedents del processat, la seva reincidència, els seus fets anteriors de vandalisme, delictes dolosos i baralles, ressaltant que el processat té una actitud antisocial amb un odi especial als agents de la Policia, als que insulta solament veure'ls. En quant a l'informe mèdic del Dr. CABEZA el Ministeri fiscal assenyalà que s'afirma expressament que el processat era perfectament conscient del que feia. Per tot lo qual estimà que procedia confirmar la sentència. Conclòs dit tràmit, quedà el recurs vist per a sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que en la sentència es raona amb el degut deteniment i fonamentació que els fets establerts com a provats són legalment constitutius d'un delictes major de desobediència i resistència greu als agents de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions (delictes tipificat en l'article 104 del Codi Penal), així com d'un delictes menor d'injúries als agents de l'autoritat (delictes tipificat en l'article 286 del Codi Penal), integrant també dits fets les contravencions penals de maltractes d'obra

(que no causen lesions), lesions doloses i embriaguesa pública que hagi produït escàndol (contravencions tipificades respectivament en els articles 348,3 i 4 i 350, 1 del CP.). La sentència argumenta que és evident que el processat actuant d'una manera activa, violenta i agressiva contra els agents de policia en l'exercici de les seves respectives funcions, proferí insults contra els agents, menyspreà el principi d'autoritat donant-les-hi cops de peu i de cap, forcejant amb dits agents fins l'extrem que l'agent sofrí lesions. Raona també la sentència (després d'afirmar l'autoria d'aquells fets pel processat, autoria que no ha estat discutida) que l'embriaguesa al·legada per la defensa no constitueix en sí mateixa un motiu o circumstància específica de modificació de la responsabilitat penal, perquè no està contemplada en el CP i, a més, per a que podés ser apreciada com a tal requerria una disminució notòria de les facultats del processat, sense que la simple exaltació o eufòria impliquin aquella merma de facultats. Descartant que l'embriaguesa del processat pugui prendre's com una circumstància atenuant, la sentència aprecia en canvi la circumstància agreujant de reincidència, prevista en l'article 25,9, en relació amb l'article 26 del CP. I conclou que "no obstant", el Tribunal té en compte als efectes de fixació de la pena, d'acord amb l'article 53 del CP, la concreta situació personal del processat".

II.-CONSIDERANT: Que el recurrent no nega els fets i no nega ni discuteix l'autoria, limitant el seu recurs a argumentar que el delictes de lesions s'ha de considerar absorbit pel de resistència als agents de l'autoritat i que l'embriaguesa del processat en el moment dels fets s'ha de considerar com una atenuant, ja que li privava de la plenitud de les seves facultats psicològiques i mentals. Tot això als efectes de sol·licitar la imposició d'una condemna com ja ha fet la sentència recorreguda si bé els sis mesos de presó han de ser sis mesos de presó condicional completats amb el seguiment d'un tractament mèdic adequat. Aquesta és la única conclusió pràctica que pretén el recurrent i a la qual queda limitada la decisió del recurs respecte del qual s'ha de subratllar que la sentència (malgrat la reincidència del processat i dels seus antecedents relatius a altres fets similars i a les circumstàncies que han concorregut, que agreugen especialment la resistència i l'atac als agents de l'autoritat), no ha imposat les penes corresponents en el seu grau o extensió màxima sinó que utilitzà la facultat que atribueix al Tribunal l'article 53 del CP i modera la pena precisament en atenció a la situació del processat (com la sentència diu expressament). Solament per al delictes major de resistència als agents de l'autoritat l'article 104 CP, estableix una pena de fins a 30 mesos, els quals podrien haver estat imposats ateses aquelles

circumstàncies agreujants i, sobre tot, ateses les agressions i lesions causades, les quals en la hipòtesi que sosté el recurrent que no s'haurien de penar com a delictes autònoms, quan menys serien un factor d'agreujament de la pena al qualificar la resistència. Per al delictes d'injúries als agents de l'autoritat l'article 286 estableix una pena de fins a 6 mesos. I per les contravencions l'article 351 estableix sancions d'arrest de fins a dos mesos. Per tant, no té utilitat pràctica discutir si el delictes menor de lesions s'ha de considerar absorbit pel de resistència als agents i tampoc si s'hauria hagut de prendre en compte com a atenuant la embriaguesa del processat ja que en definitiva, fins i tot acceptant els arguments del recurrent, la pena a imposar pel sol delictes de resistència hauria pogut ser notablement superior a la que la sentència ha establert amb gran moderació i tenint precisament en compte la "situació personal del processat", el tractament mèdic o psiquiàtric del qual ha de quedar en tot cas per a execució de sentència.

III.-CONSIDERANT: Que per tot l'exposat s'està en el cas de no donar lloc al recurs, confirmant íntegrament la sentència pels seus propis i encertats fonaments, amb imposició de les costes al recurrent (encara que sigui una imposició simbòlica).

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel processat MIQUEL R.C. contra la sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la causa núm. 32-1/00 que ha donat lloc al present Rotlle 28/01.

2.- Confirmar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 15 de maig de 2001.

3.- Imposar les costes processals causades pel recurs al recurrent.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.